Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Lp.	**Wnioskodawca**	**Nr wniosku**	**Uwagi i wnioski**	**Wyjaśnienie wnioskodawcy**	**Nr grupy wniosków**	**Nazwa grupy wniosków**	**Czy uwzględniono? (tak/nie/częściowo)**	**Sposób rozpatrzenia uwag i wniosków**
1	Jarosław Polański/ 23.08.2022	3989/ 2022	Wnoszę o dokonanie rozszerzenia wpisu o gatunek inwazyjny i konieczne działania Str. 9, pkt 3. 5 mądziak malinowy			Gatunki obce i inwazyjne	częściowo	Konsultowany projekt nie obejmuje wyszczególniania poszczególnych gatunków obcych geograficznie, w związku z czym wniosek nie mógł być w pełni uwzględniony. Ponadto mądziak malinowy i okratek australijski, mimo że są gatunkami obcymi geograficznie, nie zostały zakwalifikowane do gatunków inwazyjnych, zagrażających ekosystemom w Polsce i Unii Europejskiej (https://www.gov.pl/web/gdos/przepisy-prawne-dotyczace-gatunkow-obcych). Brak także wypracowanych skutecznych metod eliminacji ze środowisk naturalnych, obcych geograficznie gatunków grzybów (grzybnia rozrośnięta jest w podłożu na bardzo dużych powierzchniach i widoczne są tylko wytwarzane przez nią owocniki, a ponadto wytwarzane przez owocniki mikroskopijne zarodniki podlegają spontanicznej dyspersji na skutek ruchów powietrza, nie możliwej do jakiejkolwiek kontroli). Mimo to częściowo uwzględniono uwagi, korygując zapisy dotyczące eliminacji selektywnej obcych geograficznie gatunków, w szczególności o skłonnościach inwazyjnych, by dotyczyły wszystkich grup organizmów żywych.
2	Jarosław Polański/ 22.08.2022	3987/ 2022	Wnoszę o dokonanie rozszerzenia wpisu o gatunek inwazyjny i konieczne działania Str. 9, pkt 3. 4 okratek australijski					
3	Jarosław Polański/ 23.08.2022	3988/ 2022	Wnoszę o rozszerzenie zapisu Str. 100 pkt 7. 9 Usuwanie drzew obumarłych lub częściowo obumarłych znajdujących się w 50m pasie granicznym Parku			Działania w strefie przygranicznej ŚPN	nie	Rozszerzenie zapisu nie znajduje uzasadnienia, bo byłoby tożsame z wyłączeniem jakiejkolwiek ochrony (biernej i czynnej) w sugerowanym, 50 m pasie przygranicznym ŚPN, a co za tym idzie byłoby sprzeczne z celami dla których tworzy się parki narodowe (w tym przypadku dotyczy to ochrony różnorodności biologicznej, w której utrzymaniu/odtwarzaniu znaczący udział mają właśnie drzewa obumarłe i obumierające). Sprawy bezpieczeństwa w wystarczającym stopniu zabezpieczone są aktualnym zapisem w pkt 7.9 i jakiekolwiek rozszerzanie tego zapisu nie jest zasadne.
4	Piotr Opozda/ 22.08.2022	3990/ 2022	Wnoszę o uwzględnienie w Projekcie Planu Ochrony ŚPN konieczności ochrony gatunków fauny będących pod ścisłą ochroną, a także uznanych za zagrożonych wyginięciem. W Projekcie nie uwzględniono ochrony gatunku żółwia błotnego występującego na obszarze Doliny Wilkowskiej przylegającej do lasów ŚPN. Analogicznie występuję także o rozszerzenie ochrony gatunku traszka grzebieniasta i rozszerzenie jej ochrony w sposób jw. na tym samym obszarze.	Można odnieść wrażenie że ten unikalny i wymierający gatunek pozostawiony został samemu sobie i w starciu z antropogenicznym w tym przypadku negatywnym wpływem ulegnie w najbliższym czasie całkowitemu wymarciu. Presja budowlana, przejawiająca się na tym obszarze zagęszczeniem zabudowy. a wraz z tym budową utwardzonych nawierzchni np. dróg pozbawiają ten gatunek ich siedlisk i przestrzeni migracyjnej. Wobec powyższego, w ramach Planu Ochrony ŚPN wnoszę o wykonanie inwentaryzacji tego gatunku, siedlisk, liczebności osobników oraz podjęcie działań ochronnych, stały monitoring degradacji lub rozwoju gatunku, wyznaczenie pasa ochronnego o szerokości 200 m poprzez np. wprowadzenie strefy ekotonowej lub podobnej na całej długości pasma Wilkowskiego, począwszy od rozlewisk od strony Ciekot wzdłuż cieków wodnych do Grabowej aż do poprzecznej ściany lasu przy drodze 752.		Ochrona zwierząt	nie	Mimo niewątpliwej konieczności ochrony wymienionych we wniosku gatunków nie jest możliwe wprowadzenie takich zapisów do planu ochrony ŚPN, gdyż dotyczyły by one terenu leżącego poza granicami Parku, a plan ochrony sporządzany jest tylko dla obszaru objętego tą formą ochrony przyrody. Otuliny parków narodowych mogą, ale nie muszą być obejmowane jakimiś formami ochrony – w przypadku przedmiotowego terenu jest to obszar chronionego krajobrazu, podlegający jurysdykcji lokalnych samorządów oraz (przynajmniej w części) fragment leżącego poza ŚPN Obszaru Natura 2000 „Łysogóry" podlegający jurysdykcji RDOŚ w Kielcach. Organami ochrony przyrody właściwymi do realizacji działań ochronnych na tym terenie są zatem: Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach oraz wójtowie/burmistrzowie odpowiednich gmin, którzy w myśl ustawy o ochronie przyrody są również takimi Organami. Nadmienić należy, że sprawy zagospodarowania przestrzennego, w tym ochrony cennych elementów przyrody regulują zapisy w „studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego" (dalej: SUKZP), „miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego" (dalej: MPZP) i (w przypadku braku MPZP dla danego terenu) decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (dalej: WZ) wydawane przez właściwe miejscowo organy samorządowe (burmistrzów i wójtów gmin). Dokumenty te, zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody podlegają uzgodnieniu z dyrektorem parku narodowego, jeśli dotyczą miejsc położonych w otulinie parku narodowego. W aktualnie procedowanym

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								(tym) projekcie planu ochrony ŚPN zawarte są w rozdziale 12 wskazania do tych dokumentów planistycznych i decyzji, informujące o koniecznych ograniczeniach jakie są niezbędne dla ochrony terenu ŚPN przed zagrożeniami zewnętrznymi, a do takich z pewnością można zaliczyć wspomnianą we wniosku presję budowlaną (zagęszczanie zabudowy, budowa dróg o utwardzonej nawierzchni) dysfunkcjonującą w coraz szybszym tempie istniejące korytarze ekologiczne i w negatywny sposób wpływającą na przyrodę Parku. Negatywny wpływ tego typu presji na przyrodę otuliny ŚPN nie może być niestety w planie ochrony Parku wykazywany, bowiem jak wcześniej wspomniano, przedmiotowy plan ochrony odnosi się wyłącznie do terenu ŚPN a nie jego otuliny – postulaty dotyczące ochrony przyrody w otulinie ŚPN powinny być zatem kierowane do wspomnianych wyżej organów ochrony przyrody (RDOŚ, burmistrz, wójt). Często nie jest także możliwe wyegzekwowanie od inwestorów zakazu zabudowy takiego czy innego, cennego przyrodniczo miejsca położonego w otulinie Parku (także w bezpośredniej bliskości jego granic), bowiem nawet gdy w SUKZP dane tereny nie są przeznaczone pod taką czy inną zabudowę, a brak jest MPZP, organy administracji samorządowej (wójtowie/burmistrzowie gmin) przygotowują projekty decyzji o warunkach zabudowy dla takich terenów (SUKZP w odróżnieniu od MPZP nie są aktami prawa miejscowego i takie działanie jest prawnie dozwolone, choć w założeniu SUKZP stanowi aksjologiczną podstawę wszelkich działań podejmowanych na terenie gminy w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego, a decyzje administracyjne wydawane dla terenów objętych studium nie powinny być sprzeczne z jego ustaleniami) i przekazują je do uzgodnienia Dyrektorowi ŚPN. W większości przypadków dotyczących otuliny Parku, nie ma możliwości znalezienia konkretnych, „twardych" dowodów, że taka czy inna inwestycja będzie miała istotny, negatywny wpływ na przyrodę ŚPN (a nie przyrodę otuliny w której się ją planuje), a dowody takie są niezbędne, by organ wyższego szczebla do którego inwestor złoży zażalenie na odmowne postanowienie Dyrektora ŚPN, mógł utrzymać w mocy to postanowienie. Sprawa ochrony cennych przyrodniczo terenów położonych w otulinie Parku jest więc jak widać bardzo trudna i praktycznie leży niestety poza kompetencjami ŚPN. Odrębną sprawą jest ochrona wymienionych we wniosku gatunków na terenie ŚPN. Otóż występowanie żółwia błotnego zarówno na obszarze Parku jak i jego otuliny nie zostało potwierdzone w ciągu ostatnich kilku dziesięcioleci prowadzonymi obserwacjami specjalistycznymi, a jedyna informacja zawarta w opracowaniu Jerzego Ćmaka i Jadwigi Zbożeń (1985: Fauna płazów i gadów Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz warunki jej ochrony. Rocznik Świętokrzyski, T. XII: ss. 183-208.) brzmi: *„Istnieje domniemanie – nie potwierdzone bezpośrednim stwierdzeniem – o występowaniu tego gatunku w okolicach Wilkowa i Ciekot nad Lubrzanką"*. Przyjąć więc można, że żółw błotny nie jest reprezentowany ani w faunie ŚPN, ani w faunie jego otuliny, a informacja o jego obserwacji mogła opierać się na pomyłce lub dotyczyła jakiejś szczątkowej populacji, która już wówczas wymierała. Z kolei traszka grzebieniasta objęta jest w ŚPN szczególną troską, gdyż jest przedmiotem ochrony w Obszarze Natura 2000 „Łysogóry" w granicach Parku, a zasady jej ochrony omówione są w materiałach studyjnych (operatach) planu ochrony ŚPN dotyczących ochrony fauny oraz ochrony siedlisk i gatunków umieszczonych w załączniku II (II i IV) dyrektywy siedliskowej UE.
5	Jarosław Polański/ 22.08.2022	3986/ 2022	Wnoszę o zmianę sposobu zagospodarowania działki 2842 położonej obręb Celiny Podgórze, gruntu	Dane dotyczące tej działki wykonane kilka lat temu a obecnie również załączone do Projektu są oparte na		Grunty prywatne w granicach	nie	Działka 2842 w obrębie geodezyjnym Celiny Podgórze jest działką rolną i jako prywatny teren nieleśny leżący w granicach Parku, objęta ochroną krajobrazową. Tak też zaznaczona jest we wszystkich dokumentach i na

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
			będącego gruntem rolnym a wykazanego jako teren leśny. Wnoszę o zweryfikowanie/uaktualnienie sposobu zagospodarowania tej działki ze stanem rzeczywistym i uwzględnienie tych zmian w danych do Projektu Planu.	wadliwie wykonanym operacie. Na działce tej prowadzona jest działalność rolna i zastosowanie ponowne tych danych wykonanych przez firmę zewnętrzna i nienależycie zweryfikowanego operatu w zakresie działki o której wiedzę posiadam, prowadzi do zafałszowania części zbiorczych danych przedstawionych do Projektu Planu Ochrony dla ŚPN i powinno być ponownie zweryfikowane.		Parku		mapach stanowiących materiały studyjne do planu ochrony ŚPN. Wykonana na tej działce taksacja leśna wykazała zgodnie ze stanem faktycznym w chwili wykonywania tej taksacji, występowanie tam drzewostanu, który w świetle prawa nie jest lasem tylko zadrzewieniem (po części sztucznym, wprowadzonym przez właściciela, po części pochodzącym z samosiewu) na gruncie rolnym, nie przekwalifikowanym na leśny. Stwierdzenie w wyniku wykonanej taksacji drzewostanu na przedmiotowej działce nie niesie za sobą żadnych skutków prawnych i w związku z tym nie ma potrzeby wprowadzania jakichkolwiek korekt czy weryfikacji w treści projektu Planu ochrony ŚPN, w którym nie występuje żaden zapis wskazujący na sklasyfikowanie użytku gruntowego na tej działce jako las. Zatem właściciel działki ma prawo przywrócić jej rolnicze użytkowanie, zgodnie z obowiązującymi w takich przypadkach przepisami i procedurą.
6	Jarosław Polański/ 22.08.2022	3985/ 2022	Wnoszę o zmianę str. 122 w zakresie zaprojektowania w okresie długoletnim do końca obecnego planu 2033 programu pilotażowego obejmującego sołectwa Celiny i Podgórze w obszarze rozpoczęcia świadomego kształtowania przez ŚPN pasa strefy ekotonowej na gruntach przylegających do granic parku od wewnątrz, poprzez stopniowe ewoluowanie charakteru zadrzewień i innych elementów flory, docelowo dążącego do przeobrażenia pasa granicznego w bufor w sposób naturalny zespalający krajobraz i tereny rolnicze z obszarem leśnym o rosnącej wysokości do wewnątrz Parku.	Tym samym wnoszę o "przesuniecie" planowanej strefy ekotonowej do wewnętrznych granic parku i jednoczesnym " uwolnieniem " aktualnie projektowanego pasa.		Strefa ekotonowa	nie	Ekoton we właściwym tego słowa znaczeniu (czyli w terminologii stosowanej w biologii środowiskowej/ekologii) tworzy się w wyniku spontanicznych przemian sukcesyjnych w pobliżu granicy stykających się ze sobą różnych typów ekosystemów i jego sztuczne wyznaczanie/przesuwanie byłoby pozbawione sensu jako sprzeczne z naturalnymi tendencjami sukcesyjnymi, a więc po prostu niemożliwe. Aktualnie strefa ekotonu (a nie „strefa ekotonowa" – pojęcie stosowane w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, całkiem inaczej rozumiane niż ekoton w znaczeniu ekologicznym) ukształtowała się, lub kształtuje właśnie „wewnątrz" Parku, zarówno w miejscach przyległych do jego granic, gdzie np. ekosystemy leśne ŚPN stykają się z terenami zagospodarowanymi rolniczo, a nawet zabudowanymi, jak i w głębi Parku, na styku np. łąk śródleśnych i lasu, czy lasu i torfowisk. Stosowana w takich strefach ochrona przyrody (z dążeniem do możliwie najmniejszej ingerencji w naturalne procesy ekologiczne) umożliwia spontaniczne kształtowanie się ekotonu, który charakteryzuje się odmiennym charakterem ekologicznym (głównie w zakresie komponentów biocenozy - zasiedlających takie ekosystemy gatunków organizmów żywych) i dużą stabilnością kształtowaną oddziaływaniem stykających się ze sobą, różnych ekosystemów. „Strefa ekotonowa" w znaczeniu stosowanym w zagospodarowaniu przestrzennym nie jest pasem ekotonu, bowiem najczęściej jest tak czy inaczej zagospodarowana (i nie realizuje się na niej działań z zakresu ochrony przyrody, bo nie stanowi terenu objętego taka ochroną) - prowadzona działalność gospodarcza blokuje i niweluje jakiekolwiek spontaniczne procesy kształtujące ekoton. Jest natomiast pasem ochrony bezpośredniej, który rozumieć należy jako informację, że niektóre formy użytkowania gospodarczego tego pasa (wymagające wydania decyzji administracyjnej - np. zabudowa lub inne zagospodarowanie inwestycyjne), spotkają się najprawdopodobniej z odmową uzgodnienia przez Dyrektora ŚPN w związku z oczywistym i łatwym do udowodnienia, negatywnym wpływem takiej czy innej inwestycji na przyrodę Parku, w tym w szczególności stabilność przyległego ekotonu (we właściwym tego słowa znaczeniu). W związku z powyższym wprowadzanie jakichkolwiek zmian w zapisach na stronie 122 nie znajduje uzasadnienia.
7	Jarosław Polański/, 22.08.2022	3984/ 2022	Wnoszę o zmianę /rewizje stanowiska Str. 122 zmiana przebiegu strefy ekotonowej obręb Celiny Podgórze działki 2842 oraz 2853/2 wyznaczono 25 m pas strefy ekotonowej poprowadzonej przez środek gospodarstwa rolnego dzieląc je na połowy. W obydwu częściach jest zachowany podobny charakter	Wnoszę o usunięcie w tym miejscu tej strefy jako pozbawionej uzasadnienia przyrodniczego i ochronnego. Pas strefy ekotowej zaprojektowany w tym miejscu ma się nijak do lokalnych ekotonów i wydaje się		Zagospodarowanie strefy ekotonowej	nie	Jak wyżej, a ponadto: Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
			rolniczy. Proszę o uwzględnienie zmiany.	nieprzemyślany w tej lokalizacji. Szczególny przypadek posiadania gruntów po obu granicach parku przylegających do siebie i stanowiących pod względem rolniczym całość w żadnym stopniu nie stanowi że grunty te choć częściowo pokrywają się z zawarta w tekście oraz innymi definicjami strefy ekotonowej.				zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej” przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa” to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa” lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa”, „obraz” tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej” można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej” ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
8	Jarosław Polański/, 22.08.2022	3982/ 2022	Wnoszę o wprowadzenie zapisu Str. 17 : ŚPN zobowiązany jest do utrzymania w dobrym stanie fizycznych punktów granicznych /słupków celem jednoznacznego bezdyskusyjnego określenia granic ochrony prawnej. Osoby zatrudnione odpowiedzialne za poszczególne części Parku zobowiązane są np. poprzez szkolenia i posiadana dokumentację do posiadania wiedzy dotyczącej przebiegu granic w ich obwodach. Korzystanie z gruntów prywatnych przez ŚPN lub osoby i instytucje pracujące na jego rzecz odbywa się za zgodą właściciela gruntu na wniosek Dyrektora Parku.			Działania w strefie przygranicznej ŚPN	nie	Na zapisy o których wprowadzenie wnosi Wnioskodawca, nie przewiduje miejsca rozporządzenie ministra właściwego do spraw środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony parku narodowego, wraz z załącznikiem stanowiącym dokument planu ochrony. Wyjaśnić jednak należy, że przedstawione wnioski są przez ŚPN w miarę istniejących możliwości realizowane, co w znacznej części wynika z prawa powszechnie obowiązującego.
9	Jarosław Polański/, 22.08.2022	3983/ 2022	Wnoszę o dopisanie Pkt 8 str. 39: -wykonanie pasów gruntowych o określonych szerokościach wzdłuż granic parku lub wewnątrz jako pasów bezpieczeństwa p. poż. ochronnych zapobiegających przedostaniu się ognia do wewnątrz Parku lub w kierunku odwrotnym - kształtowanie i planowe ograniczanie występowania wysokich drzew w pasie granicznym parku, preferowanie gatunków w tym pasie o podwyższonej rezystancji na zjawisko pojawienia się gwałtownego ognia. -ustawienie w rejonie wjazdów do Parku tablic/znaków drogowych zakazujących blokowania /parkowania w rejonie wjazdów			Ochrona p.poż	nie	ŚPN posiada najniższy, trzeci stopień zagrożenia pożarowego, w którym wykonywanie pasów przeciwpożarowych nie obowiązuje, a zapisy w projekcie planu ochrony dotyczące prewencyjnych działań przeciwpożarowych są wystarczające. Pasy przeciwpożarowe, wykonane tak jak to przedstawiono we wniosku (m.in. wzdłuż granic Parku) a także usuwanie wysokich drzew (trudno zrozumieć taki wniosek, bo niby w jaki sposób wysokie drzewa miałyby zwiększać zagrożenie pożarowe), byłoby działaniem stanowiącym zagrożenie dla biocenozy Parku, choćby poprzez redukcję powierzchni w pełni biologiczne czynnych. Ustawianie w rejonie wjazdów do ŚPN tablic/znaków zakazujących blokowania/parkowania w rejonie wjazdów, jest w pełni zasadne i będzie realizowane w miejscach, w których będzie to wskazane, jednak wprowadzanie odnoszącego się do tego problemu, zapisu w planie ochrony byłoby zbędnym uszczegółowianiem tego planu.
10	Bartłomiej Nowak/ 22.08.2022 Barbara Kwiran 20.08.2022 Monika Maniecka/ 21.08/2022 Ela Lach/ 22.08.2022 Magdalena i Łukasz	3953/ 2022 3951/ 2022 (3949 /2022 i 3933) 3948/ 2022 3947/ 2022 3945/	Wnioskujemy o wykreślenie ze strony 117 planu (Rozdział 10 punkt 3) zapisu o treści „Na terenie Parku na szlakach oraz trasach udostępnionych dla celów turystycznych i rekreacyjnych obowiązuje zakaz wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, koni na szlakach i trasach udostępnionych w tym celu”. A jak to działa w innych parkach narodowych. Podamy	W zakresie „innych zwierząt domowych” nie będę zabierał stanowiska, ponieważ ustawa o ochronie przyrody, ani Konstytucja RP nic nie mówią w tym zakresie, a co za tym idzie przywołany zakaz naruszałby przepisy prawa i z mocy prawa byłby nieważny. Mój wniosek dotyczy części dotyczącej planowanego zakazu wprowadzania psów. Zwracam uprzejmie uwagę, że zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami Świętokrzyskiego Parku Narodowego (w skrócie ŚPN) nie planowaliście Państwo wprowadzać zakazów wstępu z psem na teren parku		Wprowadzanie psów na teren Parku	częściowo	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Makowscy/ 21.08/2022 Agnieszka Konik/ 21.08.2022 Dorota i Julian Wójtowiczowie/ 21.08.2022 Aleksandra Grabiec/ 21.08.2022 Agnieszka i Mateusz Wolf/ 21.08.2022 Ewa Biedermann z rodzina/ 21.08/2022 Agnieszka Kosak, Adam Nawrot 21.08.2022 Kaczmarek Weronika/ 21.08.2022 Katarzyna i Grzegorz Jamróz/ 3938/2022 Mariola Janarek/ 21.08.2022 Aleksandra Jastrzębska/ 21.08.2022 Monika Maniecka/ 21.08.2022 Ryszard Szlachta/ 11.08.2022 Iwona Pastuszko/ 11.08.2022 Edyta Fidor/ 11.08.2022 Beatam166 @gmail.com/ 10.08.2022	2022 3944/ 2022 3943/ 2022 3942/ 2022 3941/ 2022 3940/ 2022 3939/ 2022 3938/ 2022 3937/ 2022 3936/ 2022 3935/ 2022 3933/ 2022 3812/ 2022 3811/ 2022 3801/ 2022 3800/ 2022	przykłady godne naśladowania: 1) Karkonoski Park Narodowy. Ustanowiony w dniu 25 marca 2021 plan ochrony dla Karkonoskiego Parku Narodowego w Rozdziale 11 (od strony 115) wyznacza miejsca objęte ochroną ścisłą i czynną, na które można wprowadzać psy. W tabeli są dokładnie opisane wszystkie szlaki i ścieżki, którymi wolno poruszać się z psem prowadzonym na smyczy. To jest bardzo profesjonalne podejście, a plan ochrony KPN powinien być wzorem do naśladowania dla innych parków narodowych; 2) Białowieski Park Narodowy. Bardzo ciekawe podejście zastosował w swoim planie ochrony ustanowionym w dniu 8 grudnia 2014 roku najcenniejszy przyrodniczo Białowieski Park Narodowy. Tam z psem na smyczy i w kagańcu wolno poruszać się szlakami znajdującymi się na terenach objętych ochroną czynną, a zakaz obowiązuje wyłącznie na szlakach przebiegających przez tereny objęte ochroną ścisłą. Jest to wręcz modelowy przykład, w jaki sposób należy interpretować zapisy ustawy o ochronie przyrody. Chronić przede wszystkim najcenniejsze przyrodniczo obszary, a pozostałe udostępniać dla celów turystycznych. 3) Ojcowski Park Narodowy – na terenie całego parku można poruszać się z psem na smyczy. Inną ciekawostką jest fakt wyłączenia za zgodą dyrektora ŚPN części Świętokrzyskiego Parku Narodowego i przekazania go na rzecz klasztoru Oblatów. Zwracamy uprzejmie uwagę, że takiego wyłączenia, zgodnie z przepisami prawa, można dokonać wyłącznie w przypadku utraty na danym obszarze wartości przyrodniczych wspomnianego obszaru. Tymczasem przeprowadzone badania naukowe wykazały, że nic takiego nie miało miejsca. Interweniowali nawet w tej sprawie niektórzy posłowie. Niestety bezskutecznie. Z powyższego jasno wynika, że zdaniem dyrektora ŚPN dziesiątki tysięcy pielgrzymów, zjazdy motocyklistów i inne masowe imprezy nie mają negatywnego wpływu na ekosystem parku narodowego, natomiast szczepiony i odrobaczony, prowadzony na smyczy pies już tak. Proszę o potwierdzenie, że faktycznie takie jest stanowisko dyrektora ŚPN, a jeśli się mylę, to wnoszę o uwzględnienie w całości wniosku o wykreślenie zakazu	narodowego, a wszystkie znakowane szlaki miały być dostępne dla turystów z psami. Jeszcze kilka lat temu można było zwiedzać cały teren parku z psem na smyczy bez żadnych ograniczeń, a gdy wprowadziliście Państwo (z naruszeniem przepisów prawa) zakaz wstępu w regulaminie parku (regulamin parku nie jest źródłem prawa), to tłumaczyliście, że jest on wyłącznie tymczasowy, bo w projekcie planu ochrony nie przewidziano żadnych zakazów. Jako mieszkaniec woj. Świętokrzyskiego byłem zdziwiony, gdy w projekcie wyłożonym obecnie do konsultacji społecznych przeczytałem o całkowitym zakazie wstępu. Cóż takiego się zmieniło w ciągu ostatnich 2-3 lat, że stanowisko parku zmieniło się tak diametralnie. Bardzo proszę o przedstawienie badań naukowych potwierdzających negatywny wpływ psów na ekosystem ŚPN. Zwracam ponadto uwagę, że zgodnie z art. 31 oraz 32 Konstytucji RP nikogo nie wolno dyskryminować w życiu politycznym, społecznym oraz gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny, a ograniczenia w zakresie korzystania z Konstytucyjnych wolności można ograniczać w drodze ustawy i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Właśnie na bazie art. 31 ust. 3 Konstytucji RP powstał zapis art. 15 ust 1 punkt 16) ustawy o ochronie przyrody, który na parki narodowe nałożył obowiązek wyznaczenia miejsc w planie ochrony dostępnych dla turystów z psami. Intencją ustawodawcy było, zgodnie z zapisami Konstytucji RP, aby chronić najbardziej cenne przyrodniczo obszary, ale bez możliwości wprowadzenia całkowitych zakazów, gdyż takowe stoją w sprzeczności z art. 31 oraz 32 Konstytucji RP, jako nadrzędnych aktów prawnych. Zwracam uprzejmie uwagę, że nie istnieją badania naukowe potwierdzające szkodliwy wpływ psów na ekosystemy polskich parków narodowych, a parki narodowe pytane o takie badania nabierają wody w usta. W Polsce jako jedyny o wpływie psów na naturalne ekosystemy prowadził badania pan profesor Tadeusz Kaleta z SGGW. Wynika jednak z nich jednoznacznie, że zagrożenie stanowią wyłącznie bezpańskie psy będące poza kontrolą, a nie psy domowe. W mojej ocenie szczepiony i odrobaczony pies prowadzony na smyczy nie				dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
			wprowadzania psów. Podsumowując dobrze uargumentowane stanowisko jak w sentencji, wnoszę jak na wstępie wniosku o usunięcie z projektu planu ochrony, sprzecznego z Konstytucją RP oraz ustawą o ochronie przyrody zapisu „Na terenie Parku na szlakach oraz trasach udostępnionych dla celów turystycznych i rekreacyjnych obowiązuje zakaz wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, koni na szlakach i trasach udostępnionych w tym celu.”	stanowi żadnego zagrożenia i jest dla środowiska całkowicie obojętny. Większą szkodę nawet stanowią zorganizowane wycieczki szkolne gdzie dzieci hałasują i śmiecą na terenie parku. Zwracam również uwagę na treść zapisu art. 15 ust 1 punkt 16) ustawy o ochronie przyrody, który brzmi „W parkach narodowych oraz w rezerwatach przyrody zabrania się wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony, psów pasterskich wprowadzanych na obszary objęte ochroną czynną, na których plan ochrony albo zadania ochronne dopuszczają wypas oraz psów asystujących w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981 oraz z 2022 r. poz. 558).” Warto zwrócić uwagę, że tak sformułowany zapis w sposób jasny nakłada na parki narodowe obowiązek wyznaczenia w planie ochrony miejsc dostępnych dla turystów z psami tak, aby być w zgodzie z wymienionymi powyżej art. 31 oraz 32 Konstytucji RP. Nie jest to dobra wola, a obowiązek dyrektora parku narodowego.				
11	Bartłomiej Nowak/ 22.08.2022 Barbara Kwiran/ 20.08.2022 Agnieszka Wasiuczyńska/ 21.08.2022 Ela Lach/ 22.08.2022 Magdalena i Łukasz Makowscy/ 21.08/2022 Agnieszka Konik/ 21.08.2022 Dorota i Julian Wójtowiczowie/ 21.08.2022 Aleksandra Grabiec/21.08.2022	3953/2022 3951/2022 3950/2022 3948/2022 3947/2022 3945/2022 3944/2022 3943/2022 3942/2022 3941/2022 3939/2022 3938/2022 3937/2022 3812/	Na sam koniec chciałbym zwrócić uwagę na termin przeprowadzenia konsultacji społecznych. Od 1 do 22 sierpnia, czyli w szczycie sezonu urlopowego. Dodatkowo okres ten obejmuje długi weekend 13-15 sierpnia. A dlaczego tak?	Cel jest jasny. Ewidentnie zależy Panu Dyrektorowi na tym, aby jak najmniej osób mogło zapoznać się z projektem planu ochrony i aby otrzymać jak najmniej uwag i wniosków. Pytanie tylko, w jakim celu ŚPN zamierza pozbawić jak największą część społeczeństwa prawa do wyrażenia swojej opinii. Z demokracją, a już z pewnością z państwem obywatelskim nie ma to nic wspólnego. Ubolewam nad faktem, że nie wybraliście Państwo na termin konsultacji społecznych bardziej rozsądnego terminu.		Niewłaściwy termin konsultacji społecznych	nie	Konieczność wprowadzenia zmian do projektu Planu Ochrony wynikła z faktu wejścia w życie Rozporządzenia Rady Ministrów, z dnia 10 grudnia 2021 r., w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W jego efekcie Park został powiększony o około 62 ha poprzez przyłączenie kompleksu leśnego w Grzegorzowicach. Część gruntów włączonych w granice Parku znajduje się w Gminie Waśniów, która do tej pory nie znajdowała się w granicach ŚPN ani jego otuliny. Ponowne konsultacje społeczne umożliwią wypowiedzenie się mieszkańcom Gminy Waśniów oraz wydanie Opinii przez Radę Gminy Waśniów na temat projektu planu ochrony ŚPN. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska zakres zmian uzasadnia powtórzenie przewidzianej prawem ścieżki uzgodnień i konsultacji społecznych. Wprowadzone zmiany do projektu plany ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, konsultowane były z Radą Naukową Świętokrzyskiego Parku Narodowego, która na zebraniu w dniu 8 lipca 2022 r., zatwierdziła wprowadzone poprawki i omówiła zaproponowane dodatkowe zmiany. Po wprowadzeniu wszystkich zmian, ŚPN wywiesił uaktualniony projekt planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego do konsultacji społecznych. Prace nad zmianami oraz konsultacje społeczne prowadzone są z intencją jak najszybszego

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Agnieszka i Mateusz Wolf/ 21.08.2022 Ewa Biedermann z rodzina/ 21.08/2022 Kaczmarek Weronika/21.08.2022 Katarzyna i Grzegorz Jamróz/ 3938/2022 Mariola Janarek/ 21.08.2022 Ryszard Szlachta/ 11.08.2022 Iwona Pastuszko/ 11.08.2022	2022 3811/ 2022						zakończenia procesu. Znakomita większość zapisów projektu nie uległa zmianie. Głosy dotyczące tendencyjnego terminu konsultacji są niedorzeczne. Gdyby konsultacje ogłoszono we wrześniu to pewnie powstałyby głosy, że to miesiąc w którym ludzie są ponadprzeciętnie obciążeni powrotami do szkoły i lepiej było je ogłosić w sierpniu, gdy wszyscy mają więcej wolnego czasu. Konsultacje społeczne zostały ogłoszone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa tj. na podstawie art. 19 ust. 1a i art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916), w związku z art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 z późn. zm.)
12	Aleksandra Jastrzębska/ 21.08.2022	3936/ 2022	Wnioskujemy o wykreślenie ze strony 117 planu (Rozdział 10 punkt 3) zapisu o treści „Na terenie Parku na szlakach oraz trasach udostępnionych dla celów turystycznych i rekreacyjnych obowiązuje zakaz wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, koni na szlakach i trasach udostępnionych w tym celu.”. Podsumowując nasze dobrze uargumentowane stanowisko jak w sentencji, wnosimy jak na wstępie wniosku o usunięcie z projektu planu ochrony, sprzecznego z Konstytucją RP oraz ustawą o ochronie przyrody zapisu „Na terenie Parku na szlakach oraz trasach udostępnionych dla celów turystycznych i rekreacyjnych obowiązuje zakaz wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, koni na szlakach i trasach udostępnionych w tym celu.”	Zwracam uprzejmie uwagę, że zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami Świętokrzyskiego Parku Narodowego (w skrócie ŚPN) nie planowaliście Państwo wprowadzać zakazów wstępu z psem na teren parku narodowego, a wszystkie znakowane szlaki miały być dostępne dla turystów z psami. Jeszcze kilka lat temu można było zwiedzać cały teren parku z psem na smyczy bez żadnych ograniczeń, a gdy wprowadziliście Państwo (z naruszeniem przepisów prawa) zakaz wstępu w regulaminie parku (regulamin parku nie jest źródłem prawa), to tłumaczyliście, że jest on wyłącznie tymczasowy, bo w projekcie planu ochrony nie przewidziano żadnych zakazów. Bardzo proszę o przedstawienie badań naukowych potwierdzających negatywny wpływ psów na ekosystem ŚPN. Na bazie art. 31 ust. 3 Konstytucji RP parki narodowe powinny wyznaczyć miejsca dostępne dla turystów z psami. Intencją ustawodawcy było, zgodnie z zapisami Konstytucji RP, aby chronić najbardziej cenne przyrodniczo obszary, ale bez możliwości wprowadzenia całkowitych zakazów, gdyż takowe stoją w sprzeczności z art. 31 oraz 32 Konstytucji RP, jako nadrzędnych aktów prawnych. Zwracamy uprzejmie uwagę, że nie istnieją badania naukowe potwierdzające szkodliwy wpływ psów na ekosystemy polskich parków narodowych, a parki		Wprowadzanie psów na teren Parku	częściowo	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
				narodowe pytane o takie badania nabierają wody w usta. W Polsce jako jedyny o wpływie psów na naturalne ekosystemy prowadził badania pan profesor Tadeusz Kaleta z SGGW. Wynika jednak z nich jednoznacznie, że zagrożenie stanowią wyłącznie bezpańskie psy będące poza kontrolą, a nie psy domowe. W naszej ocenie szczepiony i odrobaczony pies prowadzony na smyczy nie stanowi żadnego zagrożenia i jest dla środowiska całkowicie obojętny. Zwracamy również uwagę na treść zapisu art. 15 ust 1 punkt 16) ustawy o ochronie przyrody, który brzmi „W parkach narodowych oraz w rezerwatach przyrody zabrania się wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony, psów pasterskich wprowadzanych na obszary objęte ochroną czynną, na których plan ochrony albo zadania ochronne dopuszczają wypas oraz psów asystujących w rozumieniu art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981 oraz z 2022 r. poz. 558).” Warto zwrócić uwagę, że tak sformułowany zapis w sposób jasny nakłada na parki narodowe obowiązek wyznaczenia w planie ochrony miejsc dostępnych dla turystów z psami tak, aby być w zgodzie z wymienionymi powyżej art. 31 oraz 32 Konstytucji RP. Nie jest to dobra wola, a obowiązek dyrektora parku narodowego. **Niektórzy ludzie chcieliby spacerować po parku ze wszystkimi członkami rodziny.**				
13	Teresa Mach/ 21.08.2022	3934/ 2022	Wnioskuję o wykreślenie ze strony 117 (Rozdział 10 punkt 3) z zapisu o treści „Na terenie Parku na szlakach oraz trasach udostępnionych dla celów turystycznych i rekreacyjnych obowiązuje zakaz wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, koni na szlakach i trasach udostępnionych w tym celu" słów dotyczących zakazu wprowadzania psów, ewentualnie uzupełnienie tych słów w doprecyzowanie, że chodzi o psy luźno chodzące, bez smyczy.	Planowane przepisy nie powinny zabraniać spacerów właścicielom psów z ich podopiecznymi. Pies zawsze był towarzyszem człowieka, także towarzyszem jego wędrówek. Zrozumiałe jest oczywiście, że musi być na smyczy, by nie schodził z wyznaczonych szlaków. Inne polskie parki nie widzą tu zresztą żadnego zagrożenia i po wyznaczonych trasach wolno tam chodzić z psami na smyczy (Karkonoski, Białowieski i inne). Przy okazji chciałam zauważyć, że miłośnicy psów są też najczęściej miłośnikami przyrody i ludźmi rozumiejącymi konieczność jej ochrony, więc ryzyko wyrządzenia jakichkolwiek szkód jest w tej grupie dużo mniejsze niż przeciętnie. Apeluję więc do zmiany powyższego przepisu w projekcie, o którym		Wprowadzanie psów na teren Parku	częściowo	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
				mowa.				towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.
14	Joanna Mucha Posłanka na Sejm RP/ 19 sierpnia 2022	(3912 /22 i 4007/ 2022)	W związku z trwającymi konsultacjami projektu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego do biura poselskiego kierowane jest wiele wniosków o podjęcie interwencji w sprawie punktu 3 w rozdziale 10 dotyczącego „zakazu wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (…)”. W związku z przedstawionym uzasadnieniem proszę o uwzględnienie zgłoszonej uwagi i rozważenie wykreślenia wskazanego punktu z regulaminu lub zmiany jego treści tak, aby wskazywała warunki umożliwiające wstęp do Parku Narodowego z psem	Ostateczną decyzję w sprawie możliwości wprowadzania psów podejmuje dyrektor parku. Dyrekcje parków w Polsce różnie podeszły do tego zagadnienia. Część z nich wydała bezwzględny zakaz, inne udostępniają niektóre tereny a pozostałe zdecydowały się być całkowicie przyjazne psom. Dyrekcje parków mogą dookreślić warunki dodatkowe np. konieczność prowadzenia psów na smyczy i w kagańcu oraz dookreślić, na których szlakach w parku jest dozwolony wstęp z psem, a na których jest to kategorycznie zabronione. Dzięki temu można zadbać by psy nie wchodziły np. do jaskiń czy też nie miały kontaktu z dzikimi zwierzętami. W przypadku łamani a przez turystów tych obostrzeń dyrekcja parku może wprowadzić zmiany w zakresie możliwości spacerowania z psami.		Wprowadzanie psów na teren Parku	częściowo	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.
15	Sebastian Malanowicz/ 20.08.2022	3952/ 2022	Proszę o wykreślenie ze strony 117 planu (Rozdział 10 punkt 3) zapisu o treści „Na terenie Parku na szlakach oraz trasach udostępnionych dla celów turystycznych i rekreacyjnych obowiązuje zakaz wprowadzania oraz wnoszenia psów oraz innych zwierząt domowych za wyjątkiem: psów asystujących w rozumieniu ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, koni na szlakach i trasach udostępnionych w tym celu.”.	Pragnę zauważyć, że nie istnieją badania naukowe potwierdzające szkodliwy wpływ psów na ekosystemy polskich parków narodowych, a parki narodowe pytane o takie badania nabierają wody w usta. W Polsce jako jedyny o wpływie psów na naturalne ekosystemy prowadził badania pan profesor Tadeusz Kaleta z SGGW. Wynika jednak z nich jednoznacznie, że zagrożenie stanowią wyłącznie bezpańskie psy będące poza kontrolą, a nie psy domowe. W naszej ocenie szczepiony i odrobaczony pies prowadzony na smyczy nie stanowi żadnego zagrożenia i jest dla środowiska całkowicie obojętny. Dlatego też zabronienie		Wprowadzanie psów na teren Parku	częściowo	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach.

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
				korzystania z parku turystom poruszającym się z psami na smyczy może być odebrane jako nieuzasadniona dyskryminacja. Proszę o takie regulacje prawne. by umożliwić nam , właścicielom psów również przemieszczanie się po szlakach Parku który jest naszym wspólnym dobrem. Rozumiem obawy, że niektórzy mogą nadużywać terenów parku puszczając psy samopas. Jednak doświadczenia wielu krajów które dopuszczają taki ruch: Niemcy Dania Słowacja Czechy Słowenia i inne pokazują, że nie wpływa to negatywnie na środowisko. Turyści sami często uświadamiają innych o tym, że pies musi być na smyczy i dopilnowany.				Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.
16	Urząd Gminy Bieliny/ 22.08.2022	3975/ 2022	Wnosimy o usunięcie zapisu w rozdziale 1.pkt. 5 ppkt. 4 w części dotyczącej stosowania na terenie otuliny parku „jednolitych, uzgodnionych z organami samorządu terytorialnego i Dyrektorem Parku, wzorców regionalnych dla małej architektury i stosowanie ujednoliconego systemu informacji turystycznych i edukacyjnych”.	Brak jest określenia czy zapis dotyczy tylko małej architektury i systemu informacji realizowanych przez park czy tez przez wszystkie podmioty.		Zagospodarowanie otuliny Parku	częściowo	Zapis dotyczy jednego z celów ochrony walorów krajobrazowych i dotyczy zarówno ŚPN jak i innych podmiotów działających na terenie Parku i w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Zapis ten ma charakter bardzo ogólny i nie niesie za sobą żadnych zakazów lub nakazów w odniesieniu do terenów poza ŚPN, a jedynie wskazanie. By to było rozumiane we właściwy sposób, zmieniono treść zapisu tego podpunktu, który uzyskał brzmienie: 4) utrzymanie estetyki krajobrazu poprzez stosowanie na terenie Parku i w strefie ekotonowej, jednolitych, określonych w porozumieniu z organami samorządu terytorialnego i Dyrektorem Parku, wzorców dla małej architektury (nawiązującej do stylów regionalnych) oraz systemu informacji turystycznych i edukacyjnych. Postulowane przez Wnioskodawcę usunięcie zapisu byłoby równoznaczne z uznaniem, że mała architektura nie ma wpływu na walory krajobrazowe, a jest rzeczą oczywistą, że ma.
17	Urząd Gminy Bieliny/ 22.08.2022	3975/ 2022	Wnoszę o wykreślenia zapisu w rozdziale 4 tabela 4: a) pkt 7 w kolumnie sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków w brzmieniu: „Regulacja procesu inwestycyjnego w otulinie Parku (w szczególności w strefie ekotonowej) w szczególności poprzez uzgadnianie i opiniowanie przez Dyrektora Parku planowanych zamierzeń inwestycyjnych oraz dokumentów planistycznych”.	Brak doprecyzowania jakie zamierzenia inwestycyjne należałoby uzgodnić lub opiniować? Czy inwestycje dotyczą również osób fizycznych planujących np. budowę domu mieszkalnego? Przedsięwzięcia, które mogą oddziaływać w sposób znaczący na środowisko są określone w Rozporządzeniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. (t.j. Dz.U z 2019 roku poz. 1839) i dla nich jest konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W postępowaniu o wydanie ww. decyzji jest etap opiniowania przedsięwzięcia mn. Z Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska i inwestycja jest sprawdzana pod kątem oddziaływania na środowisko. Ponadto miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego określają jakie inwestycje są możliwe do zrealizowania na danym terenie. Plany miejscowe są opiniowane przez Dyrektora Parku. Pozostawienie tego zapisu wprowadzi przedłużenie procesu uzyskiwania zezwolenia na realizację inwestycji. Dokumenty planistyczne z mocy ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowani przestrzennym są opiniowane z Dyrektorem Parku.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Zapis, o wykreślenie którego postuluje Wnioskodawca wynika wprost z ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jedyną bowiem możliwością ograniczania negatywnych wpływów zewnętrznych zagrażających przyrodzie ŚPN, wynikających z procesu inwestycyjnego (zabudowa mieszalna, budowa i modernizacja dróg, ich oświetlenie, itp.) zachodzącego w otulinie, jest właśnie proces uzgodnieniowy projektów SUKZP i MPZP oraz decyzji o WZ w przypadku braku MPZP przez Dyrektora Parku. Inne dokumenty nie podlegają postępowaniu uzgodnieniowemu, natomiast wydawanie opinii przez Dyrektora Parku na wniosek organów samorządu terytorialnego i w drugą stronę, dotyczyć może znacznie szerszego zakresu spraw, jednak opinie w myśl prawa powszechnie obowiązującego nie niosą za sobą istotniejszych skutków prawnych. W związku z powyższym wykreślenie tego zapisu nie znajduje uzasadnienia, gdyż wykonanie tego całkowicie uniemożliwiłoby ochronę ekosystemów ŚPN przed zagrożeniami zewnętrznymi generowanymi przez zachodzący w otulinie Parku proces inwestycyjny.

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
18	Urząd Gminy Bieliny/22.08.2022	3975/2022	W stosunku do zapisów rozdziału 4 tabela 3 pkt 1 poz. 2 w kolumnie sposób eliminacji lub ograniczenia ich zagrożeń i skutków wnioskuję o wykreślenie zapisu, ponieważ obowiązujące zapisu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w sposób wystarczający normują lokalizacje zabudowy pod kątem ochrony środowiska.	Przepisy nakazują zdiagnozowanie i wyznaczenie w studium uwarunkowań lokalnych korytarzy ekologicznych oraz wskazanie w ich ciągach barier antropogenicznych (zabudowań, przepustów, grobli itp.)		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Usuniecie tych zapisów nie jest zasadne, bowiem zapisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym normują ten problem w ogólnym zakresie, a nie w odniesieniu do konkretnych miejsc w formach ochrony przyrody i ich otulinach. Tu niezbędne jest wnikliwe rozpoznawanie konkretnych przypadków, a wskazują na to zapisy ustawy o ochronie przyrody oraz wytyczne do sporządzania planów ochrony parków narodowych.
19	Urząd Gminy Bieliny/22.08.2022	3975/2022	Wnoszę o wykreślenie zapisu rozdziału 4 tabela 3 pkt 6 i tabela 4 pkt 2 w kolumnie sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i skutków „Uwzględnienie wymogów Parku w ustaleniach studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego otaczających gmin, w zakresie ograniczenia zabudowy otuliny zwiększającej zapotrzebowanie na wodę, w związku z czym powstają kolejne ujęcia zasilające sieć wodociągową (wysoko wydajne studnie głębinowe w otulinie Parku”	Nie można ograniczyć zabudowy w otulinie w celu zmniejszenia zapotrzebowania na wodę		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Nie ma podstaw by zapis ten wykreślić – Dyrektor parku narodowego ma prawo odmówić uzgodnienia każdej inwestycji, w odniesieniu do której udowodni istotny, destruktywny jej wpływ na przyrodę Parku. Właśnie w takim celu wymóg uzgadniania SUKZP, MPZP i WZ został wprowadzony.
20	Urząd Gminy Bieliny/ 22.08.2022	3975/2022	Wnoszę o wykreślenie zapisu rozdziału 4 tabela 3 pkt 9 w kolumnie sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożeń i ich skutków pkt. 2 „Uwzględnienie wymogów Parku w ustaleniach studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego otaczających gmin w zakresie ograniczenia w otulinie zabudowy, której postępujący rozwój powoduje zanik walorów krajobrazowych Parku i jego otoczenia”.	Ze względu na predyspozycje gminy do rozwoju funkcji turystyczno rekreacyjnej nie przewiduje się, aby zabudowa spowodowała zanik walorów krajobrazowych Parku i jego otoczenia. Proponowany w projekcie planu zapis stanowi ograniczenie rozwoju miejscowości położonych w Parku i jego otulinie.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie/częściowo	Tabela przedstawia zagrożenia zewnętrzne i sposoby ich eliminacji. W tym wypadku chodzi o zagrożenie zanikiem walorów krajobrazowych Parku przez zabudowę i zagospodarowanie, a jednym ze sposobów eliminacji tego zagrożenia jest uwzględnianie wskazań Parku w ustaleniach SUKZP, MPZP i decyzjach WZ. Jeśli będzie tak, jak zapewnia wnioskodawca, zapis w planie ochrony nie będzie wykorzystywany, jednak w pełni zasadne jest jego pozostawienie. Przychylając się częściowo do wnoszonej przez Wnioskodawcę uwagi, zmodyfikowano jednak brzmienie zapisu na: 2. Uwzględnianie wskazań Parku w ustaleniach studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego otaczających gmin oraz w decyzjach o warunkach zabudowy, w zakresie ograniczenia w otulinie zabudowy, której postępujący rozwój powoduje zanik walorów krajobrazowych Parku i jego otoczenia
21	Urząd Gminy Bieliny/ 22.08.2022	3975/2022	W rozdziale 12 w pkt 3 prosimy o dodanie, że „Zakazy określone w rozdziale 12 pkt 1 ppkt 1 nie dotyczą terenów w których jest dopuszczona zabudowa w tym także w zakresie budowy dróg, obiektów technicznych, ujęć wody itp. w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których proces uzgodnieniowy z Dyrektorem Parku został zakończony”.			Zagospodarowanie otuliny Parku	tak	Korektę wprowadzono. Aktualne brzmienia zapisu: Nie wyznaczanie nowych terenów pod zabudowę w strefie ekotonowej wzdłuż granicy Parku oraz w miejscach związanych z utrzymaniem drożności korytarzy ekologicznych, za wyjątkiem terenów w których jest dopuszczona zabudowa w tym także w zakresie budowy dróg, obiektów technicznych, ujęć wody itp. w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których proces uzgodnieniowy z Dyrektorem Parku został zakończony
22	Urząd Gminy Bieliny/ 22.08.2022	3975/2022	Na stronie 117 należy rozważyć umożliwienie wprowadzania psów do Parku np. na uwięzi.			Wprowadzanie psów na teren Parku	nie	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.
23	Dominik Dudek Radny Rady Miejskiej w Bodzentynie /22.08.2022	3960/ 2022	Zwracam się z prośbą o wydłużenie terminu ww. konsultacji.	O przedmiotowych konsultacjach osobiście dowiedziałem się przypadkowo w rozmowie z jednym z Mieszkańców pod koniec minionego tygodnia. W prawdzie informacja na stronie SPN ukazała się w dniu 1 sierpnia 2022 roku , jednak z uwagi na okres wakacyjny , szczyt sezonu prac polowych oraz fakt, iż mało osób zagląda na stronę Świętokrzyskiego Parku Narodowego, Mieszkańcy nie mieli wiedzy o rozpoczęciu i możliwości zapoznania się z tym dokumentem. Znajdujące się na stronie biuletynu informacji publicznej ŚPN dokumenty stanowią jedynie część z obszernej dokumentacji. Z uwagi na charakter ww. planu oraz fakt, iż procedowany dokument ma obowiązywać przez okres 20 lat niezwykle istotne jest to aby mieszkańcy mogli się z nim szczegółowo zapoznać oraz zgłosić do niego swoje uwagi.		Uwagi do procedury konsultacji	nie	Konieczność wprowadzenia zmian do projektu Planu Ochrony wynikła z faktu wejścia w życie Rozporządzenia Rady Ministrów, z dnia 10 grudnia 2021 r., w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W jego efekcie Park został powiększony o około 62 ha poprzez przyłączenie kompleksu leśnego w Grzegorzowicach. Część gruntów włączonych w granice Parku znajduje się w Gminie Waśniów, która do tej pory nie znajdowała się w granicach ŚPN ani jego otuliny. Ponowne konsultacje społeczne umożliwią wypowiedzenie się mieszkańcom Gminy Waśniów oraz wydanie Opinii przez Radę Gminy Waśniów na temat projektu planu ochrony ŚPN. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska zakres zmian uzasadnia powtórzenie przewidzianej prawem ścieżki uzgodnień i konsultacji społecznych. Konsultacje społeczne zostały ogłoszone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa tj. na podstawie art. 19 ust. 1a i art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916), w związku z art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 z późn. zm.)
24	Dominik Dudek Radny Rady Miejskiej w Bodzentynie /22.08.2022	3960/ 2022	Proszę o zamieszczenie komunikatu o konsultacjach na stronach internetowych UMiG w Bodzentynie			Uwagi do procedury konsultacji	nie	Konieczność wprowadzenia zmian do projektu Planu Ochrony wynikła z faktu wejścia w życie Rozporządzenia Rady Ministrów, z dnia 10 grudnia 2021 r., w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W jego efekcie Park został powiększony o około 62 ha poprzez przyłączenie kompleksu leśnego w Grzegorzowicach. Część gruntów włączonych w granice Parku znajduje się w Gminie Waśniów, która do tej pory nie znajdowała się w granicach ŚPN ani jego otuliny. Ponowne konsultacje społeczne umożliwią wypowiedzenie się mieszkańcom Gminy Waśniów oraz wydanie Opinii przez Radę Gminy Waśniów na temat projektu planu

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								ochrony ŚPN. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska zakres zmian uzasadnia powtórzenie przewidzianej prawem ścieżki uzgodnień i konsultacji społecznych. Konsultacje społeczne zostały ogłoszone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa tj. na podstawie art. 19 ust. 1a i art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916), w związku z art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 z późn. zm.) Informacja o konsultacjach społecznych została podana do publicznej wiadomości poprzez udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Świętokrzyskiego Parku Narodowego, ogłoszenie na Tablicy Informacyjnej Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz zamieszczono ogłoszenie w prasie.
25	Anna Studzińska Prezes Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami w Polsce/ 21.08.2022	3946/ 2022	W związku z wyłożeniem do konsultacji społecznych planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jako organizacja dbająca o dobrostan zwierząt w Polsce, zgłaszamy stanowczy sprzeciw planowanemu całkowitemu zakazowi wstępu turystom na teren Świętokrzyskiego Parku Narodowego w towarzystwie psów.	Od lat wspieramy wszelkie działania mające na celu popularyzację aktywnego wypoczynku w towarzystwie zwierząt. Udało nam się przekonać wielu właścicieli i administratorów hoteli, ośrodków wypoczynkowych oraz restauratorów do otwarcia swoich siedzib dla ludzi posiadających zwierzęta. Wszystko to ma na celu zapobieganie wakacyjnym porzuceniom zwierząt. Korzyści są niewspółmierne dla obydwu stron: opiekunowie bez problemów mogą wypoczywać w towarzystwie swoich czworonożnych przyjaciół, a ci nie są narażeni na porzucenia. Miejsca, w których mogą wspólnie przebywać nie tracą na swojej atrakcyjności, ba – nawet zyskują miano miejsca zwierzolubnego. Doskonale rozumiemy i doceniamy wyjątkowość miejsca, jakim jest Świętokrzyski Park Narodowy, ale przebywanie na takich terenach w towarzystwie zwierzęcia doskonale reguluje obowiązujące prawo: 77 art. Kodeksu Wykroczeń. Przywołany artykuł definiuje obowiązki spoczywające na opiekunie psa w miejscach publicznych. Przewiduje też kary za ich zaniechanie. **Mając na względzie wyjątkowość miejsca, ale i dobro obywateli i ich prawa, deklarujemy pomoc w akcji edukacyjnej skierowanej do turystów odwiedzających Święty Krzyż tak, żeby mogli w podziwiać piękno tego miejsca nie tracąc z oka swojego pupila.**		Wprowadzanie psów na teren Parku	częściowo	Rada Naukowa Świętokrzyskiego Parku Narodowego opiniując zmieniony projekt planu ochrony ŚPN zwróciła uwagę, że turystyka ze zwierzętami domowymi w ostatnich latach znacznie się rozwinęła. Zwierzęta wraz ze swoimi właścicielami przemieszczają się nie tylko na terenie Polski, ale po całej Europie. Związane jest z tym ryzyko zawleczenia na teren Parku bakterii, wirusów, pasożytów wewnętrznych jaki i zewnętrznych. Patogeny te tworzą realne zagrożenie epizootyczne dla dziko żyjących w Parku psowatych, a w tym wilków. Ponadto wzięto pod uwagę występujące wcześniej przypadki pozostawiania psów poza kontrolą właścicieli (w tym porzucanie) co może powodować zagrożenia dla dzikich zwierząt a także dla turystów poruszających się po szlakach. Sama obecność zapachu drapieżnika jest dla wielu stworzeń stresem. Odwiedzający Park często również skarżyli się na sytuacje spotkań z psami wędrującymi u boku swych właścicieli i opisywali je jako niekomfortowe. Przy pewnej intensywności penetracji Parku przez psy towarzyszące nieuniknione są również spięcia między spotykającymi się na szlaku psami. Jest niewątpliwie słusznym, aby zarówno dzikim mieszkańcom Świętokrzyskiego Parku Narodowego, jak i przybyłym na jego szlaki wędrowcom zapewnić możliwe maksimum wytchnienia i spokoju. Należy zaznaczyć, że nadal pozostaje dostępny dla turystów z psami szlak drogą asfaltową Huta Szklana- Święty Krzyż, oraz inne drogi publiczne przechodzące przez teren Parku.
26	Jarosław Polański/ 21.08.2022	3932/ 2022	Wnoszę : Str. 34 7.4.usunąć "Prowadzenie działań" zastąpić nazwami konkretnych czynności prawnych jakie SPN ma zamiar wdrażać wobec posiadaczy gruntów.			Grunty prywatne w granicach Parku	nie	W planie ochrony parku narodowego nie przewiduje się zamieszczania szczegółowych zapisów odnośnie tego problemu, ponieważ zakres przedmiotowych działań określają przepisy odrębne (bieżąco uaktualniane, np. w związku z identyfikowaną inwazyjnością takich czy

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								innych gatunków obcych geograficznie). Zapis w takim, uniwersalnym brzmieniu jest więc zapisem odpowiednim i jego zmiana zgłoszona przez Wnioskodawcę nie znajduje uzasadnienia.
27	Jarosław Polański/ 21.08.2022	3931/ 2022	Wnoszę o usunięcie : Str. 7 1.5.3)	- punkt niejednoznaczny, niezrozumiały		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Zapis o zachowaniu mozaiki leśnych i rolnych krajobrazów świętokrzyskich w otoczeniu Parku poprzez regulację procesu inwestycyjnego w otulinie Parku (w szczególności w strefie ekotonowej) jako jeden z ogólnych celów ochrony walorów krajobrazowych ŚPN i jego otoczenia nie wygląda na niejednoznaczny bądź niezrozumiały. W związku z tym wnoszone przez Wnioskodawcę usunięcie tego zapisu z projektu planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
28	Jarosław Polański/ 21.08.2022	3930/ 2022	Wnoszę o uwzględnienie: Str. 6 dodanie1.4.4) dopuszcza się zmiany w pasie granicznym Parku związanie wykonaniem punktów granicznych, rowów granicznych, kształtowania wyjazdów lub podobnych			Działania w strefie przygranicznej ŚPN	nie	Uzupełnienie proponowane przez Wnioskodawcę nie dotyczy celów ochrony zasobów dziedzictwa geomorfologicznego, więc zupełnie do tego punktu nie przystaje. W związku z tym, wprowadzanie wnioskowanych uzupełnień w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
29	Jarosław Polański/ 21.08.2022	3930/ 2022	Wnoszę o uwzględnienie: Str. 6 dodanie 1.4.5) wykonanie, utrzymanie pasów P.póż. nie podlega ograniczeniom.			Ochrona p.poż	nie	Uzupełnienie proponowane przez Wnioskodawcę nie dotyczy celów ochrony zasobów dziedzictwa geomorfologicznego, więc zupełnie do tego punktu nie przystaje. W związku z tym, wprowadzanie wnioskowanych uzupełnień w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
30	Jarosław Polański/ 21.08.2022	3929/ 2022	Wnoszę o dodanie: Str. 7 1.7) realizowanie pkt 1-6 z poszanowaniem potrzeb społeczności lokalnej, realizowanie celów własnych SPN bez generowania konfliktów z mieszkańcami, realizowanie tych celów środkami własnymi SPN , nie przenoszenie obowiązków do jakich powołany jest SPN na osoby trzecie poprzez wprowadzanie administracyjnych zapisów.			Ochrona walorów kulturowych	nie	Uzupełnienie proponowane przez Wnioskodawcę nie określa żadnego celu ochrony, więc zupełnie do tego rozdziału nie przystaje. W związku z tym, wprowadzanie wnioskowanych uzupełnień w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
31	Jarosław Polański/ 20.08.2022	3928/ 202	Składam wniosek formalny o wznowienie/ponowienie postępowania w sprawie wyłożenia do konsultacji społecznych Projektu Planu Ochrony dla ŚPN z uwagi na uchybienia proceduralno-formalne ujawnione w trakcie procedowania. Wobec powyższego proszę o powtórzenie konsultacji.	Z uwagi na istniejący już w przestrzeni administracyjnej dokument o podobnej nazwie i treści brak zawarcia w tytule a w związku z tym w obwieszczeniach: 1. okresu na jakie lata ma być wprowadzony i dotyczy Plan 2. informacji czy jest to powtórzenie/nowelizacja/aneks/uzupełnienie/rozszerzenie/zamiana lub podobne budzi wątpliwości co do charakteru przedstawionego do konsultacji dokumentu oraz jego DŁUGOCZASOWYCH następstw i konsekwencji mogących mieć ograniczający wpływ dla społeczności lokalnej.		Uwagi do procedury konsultacji	nie	Konieczność wprowadzenia zmian do projektu Planu Ochrony wynikła z faktu wejścia w życie Rozporządzenia Rady Ministrów, z dnia 10 grudnia 2021 r., w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W jego efekcie Park został powiększony o około 62 ha poprzez przyłączenie kompleksu leśnego w Grzegorzowicach. Część gruntów włączonych w granice Parku znajduje się w Gminie Waśniów, która do tej pory nie znajdowała się w granicach ŚPN ani jego otuliny. Ponowne konsultacje społeczne umożliwią wypowiedzenie się mieszkańcom Gminy Waśniów oraz wydanie Opinii przez Radę Gminy Waśniów na temat projektu planu ochrony ŚPN. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska zakres zmian uzasadnia powtórzenie przewidzianej prawem ścieżki uzgodnień i konsultacji społecznych.

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								Wprowadzone zmiany do projektu plany ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, konsultowane były z Radą Naukową Świętokrzyskiego Parku Narodowego, która na zebraniu w dniu 8 lipca 2022 r., zatwierdziła wprowadzone poprawki i omówiła zaproponowane dodatkowe zmiany. Po wprowadzeniu wszystkich zmian, ŚPN wywiesił uaktualniony projekt planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego do konsultacji społecznych. Prace nad zmianami oraz konsultacje społeczne prowadzone są z intencją jak najszybszego zakończenia procesu. Znakomita większość zapisów projektu nie uległa zmianie. Głosy dotyczące tendencyjnego terminu konsultacji są niedorzeczne. Gdyby konsultacje ogłoszono we wrześniu to pewnie powstałyby głosy, że to miesiąc w którym ludzie są ponadprzeciętnie obciążeni powrotami do szkoły i lepiej było je ogłosić w sierpniu, gdy wszyscy mają więcej wolnego czasu. Konsultacje społeczne zostały ogłoszone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa tj. na podstawie art. 19 ust. 1a i art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916), w związku z art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 z późn. zm.) Informacja o konsultacjach społecznych została podana do publicznej wiadomości poprzez udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Świętokrzyskiego Parku Narodowego, ogłoszenie na Tablicy Informacyjnej Świętokrzyskiego Parku Narodowego oraz zamieszczono ogłoszenie w prasie.
32	Jarosław Polański/ 20.08.2022	3927/ 2022	Wnoszę wniosek formalny do Projektu Planu Ochrony obecnie wystawionemu do konsultacji o wydłużenie terminu konsultacji społecznych o 2 tygodnie celem możliwości zapoznania się z obszernym zakresem 136 stron i zajęciem stanowiska w licznych istotnych zawartych w nim zakresach mogących w dużym stopniu ograniczać funkcjonowanie mieszkańców w rejonie ŚPN, ale również potrzebą uzupełnienia braków w zakresie przedmiotowym praktycznej ochrony przyrody.	Z uwagi na długoletni zakres czasowy mającego obowiązywać Planu otwarte i przedmiotowe konsultacje mogą wpłynąć na pogodzenie potrzeb mieszkańców i funkcjonowania przyrody w obszarze granicznym Parku.		Uwagi do procedury konsultacji	nie	Konieczność wprowadzenia zmian do projektu Planu Ochrony wynikła z faktu wejścia w życie Rozporządzenia Rady Ministrów, z dnia 10 grudnia 2021 r., w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W jego efekcie Park został powiększony o około 62 ha poprzez przyłączenie kompleksu leśnego w Grzegorzowicach. Część gruntów włączonych w granice Parku znajduje się w Gminie Waśniów, która do tej pory nie znajdowała się w granicach ŚPN ani jego otuliny. Ponowne konsultacje społeczne umożliwią wypowiedzenie się mieszkańcom Gminy Waśniów oraz wydanie Opinii przez Radę Gminy Waśniów na temat projektu planu ochrony ŚPN. Zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Klimatu i Środowiska zakres zmian uzasadnia powtórzenie przewidzianej prawem ścieżki uzgodnień i konsultacji społecznych. Wprowadzone zmiany do projektu plany ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, konsultowane były z Radą Naukową Świętokrzyskiego Parku Narodowego, która na zebraniu w dniu 8 lipca 2022 r., zatwierdziła wprowadzone poprawki i omówiła zaproponowane dodatkowe zmiany. Po wprowadzeniu wszystkich zmian, ŚPN wywiesił

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								uaktualniony projekt planu ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego do konsultacji społecznych. Prace nad zmianami oraz konsultacje społeczne prowadzone są z intencją jak najszybszego zakończenia procesu. Znakomita większość zapisów projektu nie uległa zmianie. Głosy dotyczące tendencyjnego terminu konsultacji są niedorzeczne. Gdyby konsultacje ogłoszono we wrześniu to pewnie powstałyby głosy, że to miesiąc w którym ludzie są ponadprzeciętnie obciążeni powrotami do szkoły i lepiej było je ogłosić w sierpniu, gdy wszyscy mają więcej wolnego czasu. Konsultacje społeczne zostały ogłoszone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa tj. na podstawie art. 19 ust. 1a i art. 29 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916), w związku z art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 z późn. zm.)
33	Lipa Zbigniew/ 16.08/2022	3914/ 2022	Dotyczy działek nr 2672, 2668, 2669, 3243, 2655, 2656, 2637 położonych w obrębie nr 28 Jako właściciele nieruchomości położonych w sąsiedztwie obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego, wnioskujemy o dokonanie aktualizacji Planu Ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, poprzez usunięcie zapisów dotyczących zewnętrznej strefy ekotonowej wskazanej na naszych gruntach położonych na terenie Gminy Bodzentyn, bądź ograniczenie jej do 25 metrów. Wobec powyższego wnioskujemy jak na wstępie o zaprzestanie działań dotyczących ograniczenia możliwości zagospodarowania naszych nieruchomości położonych na terenie Gminy Bodzentyn, wzdłuż granic Świętokrzyskiego Parku Narodowego	Wg. naszej wiedzy na naszych obszarach nie występują żadne rzeki, a z tym związana ochrona siedlisk przyrodniczych. Nie występują również formy ochrony konkretnych gatunków zwierząt i ptaków, które ograniczałyby, możliwość wykorzystania potencjału naszych działek. Nie znajdują się tam również pomniki przyrody ani stanowiska dokumentacyjne. Formy ochrony przyrody jakie znajdują się na tych terenach i w ich sąsiedztwie takie jak: Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn, a także sama w sobie otulina Świętokrzyskiego Parku Narodowego stanowią wystarczający program ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi. Pomysł wprowadzenia strefy ekotonowej na naszych gruntach, pomimo szlachetnego kierunku ochrony przyrody, wobec skutków takich działań jest dla nas nie do zaakceptowania. Pomimo posiadanych przez ŚPN bardzo dużych zasobów ludzkich nie wykorzystał Pan tego atutu do wypracowania innych rozwiązań w zakresie ochrony przyrody na styku terenów leśnych i siedlisk ludzkich. Przez lata nie została świadomie ukształtowana przestrzeń ekosystemów wewnątrz Parku, mogąca obecnie stanowić łagodne, pośrednie przejście do ekosystemów występujących na naszych gruntach. W rezultacie ten najtańszy sposób ochrony przyrody poprzez odgórnie wprowadzane zapisy ograniczeń na naszych nieruchomościach, wkrótce może okazać się dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego najdroższym a to wobec roszczeń odszkodowawczych związanych z ograniczeniami naszego prawa własności.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa”, odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej” przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa” to pas na którym grunty użytkowane powinny

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
34	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Uwaga dotyczy nieuwzględnienia usunięcia z projektu planu wszelkich zapisów dotyczących ograniczenia i uporządkowania zabudowy wokół Parku, oraz nie wprowadzenia nowej rozproszonej zabudowy w tzw. Strefie ekotonowej, której wielkość zależna jest od uwarunkowań związanych z istniejącą zabudową i topografią terenu.	W przypadku braku miejscowego planu dopuszczenie do zabudowy następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Powyższy zapis może powodować w praktyce ograniczenia przez Dyrektora Parku w procesie uzgadniania projektów tych decyzji w sytuacjach wyjątkowych.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
35	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Uwaga dotyczy nieuwzględnienia wykreślenia zapisu w części dotyczącej niedopuszczenia do tworzenia nowych terenów planowanej zabudowy w tzw. strefie ekotonowej.	Taki zapis będzie niezgodny z ustaleniami obowiązujących planów. Plany te umożliwiają zarówno utrzymanie istniejącej zabudowy z możliwością jej modernizacji, wymiany i uzupełnienia o nowe obiekty w obrębie istniejących siedlisk jak również zabudowę w ograniczonym zakresie nowych działek budowlanych w tzw. Strefie ekotonowej.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
36	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Uwaga dotyczy nieuwzględnienia wnioskowanej strefy ekotonowej na poziomie do 100 metrów, zgodnie z ustaleniami Planów Zagospodarowania Przestrzennego			Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	W Gminie Górno wszystkie odcinki „strefy ekotonowej" nie przekraczają szerokości 100 m, co wynika z sytuacji zastanej – istniejących MPZP dla terenów przyległych do ŚPN. Uwaga Wnioskodawcy nie znajduje więc uzasadnienia.

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
37	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Uwaga dotyczy nieuwzględnienia wykreślenia zapisu – zakaz modernizacji istniejących dróg (zakaz wprowadzenia nowego typu nawierzchni o wyższym standardzie) biegnących w strefie ekotonowej.	Takie ograniczenia powodują nie tylko uniemożliwienie poprawy stanu dróg istniejących, a wręcz cofanie się z infrastrukturą drogową.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	W bezpośrednim sąsiedztwie granic Parku (w „strefie ekotonowej”) bardzo dużym zagrożeniem byłby szybki ruch drogowy powodujący kolizje ze zwierzętami, zarówno większymi, jak i drobnymi, w tym bezkręgowcami. Modernizacja nawierzchni dróg w takich miejscach powodowałaby więc podnoszenie poziomu zagrożenia zewnętrznego dla biocenozy Parku.
38	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Uwaga dotyczy nieuwzględnienia wykreślenia zapisu – zbyt mała ilość martwych i obumierających drzew w lasach otuliny parku, zagrażająca gatunkom.	Popieranie wprowadzonych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe działań w otulinie Parku, polegających na pozostawieniu martwych i obumierających drzew spowoduje ograniczenie praw osób trzecich w dysponowaniu własnością gruntów.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Zbyt mała zasobność lasów gospodarczych w zamierające i martwe drzewa jest powszechnie znaną przyczyną obniżania się różnorodności biologicznej ekosystemów, a co za tym idzie zagrożeniem dla szeregu gatunków zwierząt, roślin i grzybów. Istniejący zapis nie zmusza właścicieli lub zarządców gruntów leśnych do takich czy innych działań by istniejącą sytuację poprawić, a jedynie wskazuje na konieczność prowadzenia działań edukacyjnych i w miarę możliwości wdrażanie pewnych, służących temu celowi rozwiązań.
39	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Nie doprecyzowano zapisów o prowadzeniu gospodarki rolnej o charakterze ekstensywnym (bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin).	Znaczna część mieszkańców terenów otaczających park utrzymuje się z prowadzenia gospodarstw rolnych, przy stosunkowo słabych glebach dominujących na tych terenach rolnictwo ekstensywne definitywnie potwierdziłoby nieopłacalność istniejących gospodarstw rolnych w otulinie oraz strefie ekotonowej.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Istniejący zapis nie niesie za sobą żadnych skutków prawnych w zakresie ograniczania takich czy innych działań związanych z prowadzeniem gospodarki rolnej, a jedynie wskazuje na konieczność prowadzenia działań edukacyjnych i w miarę możliwości odstępowania od działań mających negatywny wpływ Na przyrodę Parku.
40	Gmina Górno/ 19.08.2022	(3913 /200 i 3963/ 2022)	Plan ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego został przygotowany w sprzeczności z potrzebami gminy i jej mieszkańców.	Gmina Górno w głównym stopniu zajmuje się rolnictwem, natomiast restrykcyjne zapisy w planie ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego w znacznym stopniu uniemożliwiają gminie rozwój w tym kierunku.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Uwaga niezasadna, bowiem plan ochrony ŚPN przygotowany został zgodnie z potrzebami zamieszkujących go roślin, zwierząt i grzybów oraz występujących w nim chronionych ekosystemów i nie określa, nakazuje czy zakazuje jakichkolwiek działań poza granicami Parku. Zawarte w projekcie planu ochrony ŚPN wskazania dotyczące takich czy innych sposobów zagospodarowania przestrzennego czy prowadzenia gospodarki nie niosą za sobą żadnych skutków prawnych – są wyłącznie wskazaniami dla organów administracji samorządowej wydających decyzje i sporządzających SUKZP i MPZP, które podlegają procedurze uzgodnieniowej z Dyrektorem ŚPN.
41	Małgorzata Sekuła, Helena Sekuła/ 17.08.2022	3903/ 2022	Dotyczy działek 2640, 2641położonych w obrębie nr 0028 w m. Celiny Podgórze. Jako współwłaściciele działek położonych w sąsiedztwie obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego wnioskuję o dokonanie aktualizacji Planu Ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego poprzez usuniecie zapisów dotyczących zewnętrznej strefy ekotonowej wskazanych na naszych ww. gruntach. Korzystając z naszego prawa własności do ww. działek wnioskujemy o zaprzestanie działań dotyczących ograniczenia możliwości zagospodarowania naszych nieruchomości.	Nie wyrażamy zgody na wprowadzenie strefy ekotonowej na naszych gruntach gdyż były one nabyte w celach inwestycyjnych. Powyższy stan rzeczy uniemożliwi nam plany zagospodarowania ww. gruntów jak również znacznie obniży ich wartość.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa”, odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji,

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
42	Bożena Słotnicka, Leszek Słotnicki/ 18.08.2022	3902/ 2022	Dotyczy działek 2644, 2643 obręb Celiny Podgórze Wnoszę o zwężenie strefy ekotonowej na wymienionych działkach do 25 metrów, gdyż ustalenie jej na 100 m obejmuje większość ich powierzchni i w znaczący sposób ogranicza korzystanie z prawa ich własności.	Na działkach ewidencyjnych 2644, 2643 oraz działkach sąsiadujących obręb Celiny Podgórze, została ustalona strefa ekotonowa o szerokości 100 m,, chociaż obszar ten znajduje się w bezpośredniej bliskości drogi powiatowej, natomiast po obu stronach tego terenu strefa ta wynosi zaledwie 25 m. Jesteśmy przekonani, ze zmniejszenie strefy do 25 m. na naszych działkach nie wpłynie negatywnie na ekosystem Świętokrzyskiego Parku Narodowego i prawidłowo zabezpieczy interes ŚPN.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
43	Bożena Słotnicka, Leszek	3902/ 2022	Wnoszę o skorygowanie przebiegu korytarza ekologicznego III Bodzentyn, gdyż nie jest on zgodny z rzeczywistością i nie pełni swojej funkcji, dodatkowo w	Przebieg korytarza ekologicznego III Bodzentyn, został wytyczony w sposób niewłaściwy, gdyż nie ma możliwości migracji jakiejkolwiek większej zwierzyny		Korytarze ekologiczne	nie	Korytarze ekologiczne nie są wyznaczane przez ludzi tylko stanowią drogi migracji (przemieszczania się) organizmów żywych, które same wybierają sobie ich przebieg. Prowadząc obserwacje przyrodnicze można co

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Słotnicki/ 18.08.2022		znaczący sposób ogranicza prawo własności.	przez w całości ogrodzone działki nr 2644, 2643. Natomiast w dalszej jego części istnieją oraz powstają budynki mieszkalne.				najwyżej identyfikować przebieg korytarzy ekologicznych, W związku z tym skorygowanie przebiegu korytarza ekologicznego zidentyfikowanego przez ekspertów wykonujących przedmiotową część opracowań studyjnych do planu ochrony, nie jest po prostu możliwe.
44	Bogusława Rusak/ 18.08.2022	3893/ 2022	Dotyczy działki nr 2654 obręb 028 Jako właścicielka gruntu w sąsiedztwie obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego, wnioskujemy o dokonanie aktualizacji Planu Ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, poprzez usunięcie zapisów dotyczących zewnętrznej strefy ekotonowej wskazanej na naszych gruntach położonych na terenie Gminy Bodzentyn, bądź ograniczenie jej do 25 metrów. Wobec powyższego wnioskuję jak na wstępie o zaprzestanie działań dotyczących ograniczenia możliwości zagospodarowania mojego gruntu na terenie Gminy Bodzentyn, wzdłuż Świętokrzyskiego Parku Narodowego	Na obszarach tych nie występują żadne rzeki i z tym związana ochrona siedlisk przyrodniczych. Nie występują również formy ochrony konkretnych gatunków zwierząt i ptaków, które ograniczałyby, możliwość wykorzystania potencjału mojej działeki. Nie znajdują się tam również pomniki przyrody ani stanowiska dokumentacyjne. Formy ochrony przyrody jakie znajdują się na tych terenach i w ich sąsiedztwie takie jak: Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn, a także sama w sobie otulina Świętokrzyskiego Parku Narodowego stanowią wystarczający program ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi. Pomysł wprowadzenia strefy ekotonowej na mojej działce, pomimo szlachetnego kierunku ochrony przyrody, wobec skutków takich działań jest dla mnie nie do zaakceptowania. Karygodnym jest , że przez lata nie zostały wypracowane żadne inne rozwiązania w zakresie ochrony przyrody na styku terenów leśnych i siedlisk ludzkich. Nie została świadomie ukształtowana przestrzeń ekosystemów wewnątrz Parku, mogąca obecnie stanowić łagodne, pośrednie przejście do ekosystemów występujących na działkach wzdłuż granic ŚPN. W przypadku zmian niekorzystnych dla właścicieli gruntów sąsiadujących z ŚPN, będziemy zmuszeni wstępować na drogę sądową.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa”, odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej” przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa” to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa” lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa”, „obraz” tej strefy informuje tylko o

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
45	Monika Fiigiel, Piotr Figiel/ 18.08.2022	3890/ 2022	Dotyczy działki nr 2664 Jako właściciele działki położonej w sąsiedztwie obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego, wnioskujemy o dokonanie aktualizacji Planu Ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, poprzez usunięcie zapisów dotyczących zewnętrznej strefy ekotonowej wskazanej na naszym gruncie położonej na terenie Gminy Bodzentyn, bądź ograniczenie jej do 25 metrów. Wobec powyższego wnioskujemy jak na wstępie o zaprzestanie działań dotyczących ograniczenia możliwości zagospodarowania naszej nieruchomości położonej na terenie Gminy Bodzentyn, **która nawet nie graniczy** ze Świętokrzyskim Parkiem Narodowym.	Według naszej wiedzy na naszym obszarze nie występują żadne rzeki, a z tym związana ochrona siedlisk przyrodniczych. Nie występują również formy ochrony konkretnych gatunków zwierząt i ptaków, które ograniczałyby możliwości wykorzystania potencjału naszej działki. Ponadto nie znajdują się tam pomniki przyrody ani też stanowiska dokumentacyjne. Formy ochrony przyrody jakie znajdują się na tym terenie oraz w jego sąsiedztwie takie jak: Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn, a także sama w sobie otulina Świętokrzyskiego Parku Narodowego stanowią wystarczający program ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi. Wprowadzenie strefy ekotonowej na naszym gruncie, pomimo szlachetnego kierunku ochrony przyrody, wobec skutków takich działań jest dla nas nie do zaakceptowani. Mając na uwadze dobro wszystkich powinny zostać wypracowane inne rozwiązania w zakresie ochrony przyrody na styku terenów leśnych i siedlisk ludzkich, które nie będą tak mocno ingerować w nasz obszar. Przestrzeń ekosystemów wewnątrz Parku powinna być tak ukształtowana, aby stanowiła łagodne, pośrednie przejście do ekosystemów występujących na naszych gruntach. Na chwile obecną ten najtańszy sposób ochrony przyrody poprzez odgórnie wprowadzane zapisy ogranicza nasze prawa własności.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
46	Foks Jolanta/ 18.08.2022	3889/ 2022	Dotyczy działek nr 2672/1, 2674/2 Jako właścicielka działki położonej w sąsiedztwie obszaru Świętokrzyskiego Parku Narodowego, wnioskuję o dokonanie aktualizacji Planu Ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego, poprzez usunięcie zapisów dotyczących zewnętrznej strefy ekotonowej wskazanej na moim gruncie położonej na terenie Gminy Bodzentyn, bądź ograniczenia jej do 25 metrów. Wobec powyższego wnioskuję jak na wstępie o zaprzestanie działań dotyczących ograniczenia możliwości zagospodarowania mojej nieruchomości położonej na terenie Gminy Bodzentyn, wzdłuż granic Świętokrzyskiego Parku Narodowego	Wg. mojej wiedzy na moim obszarze nie występują żadne rzeki, a z tym związana ochrona siedlisk przyrodniczych. Nie występują również formy ochrony konkretnych gatunków zwierząt i ptaków, które ograniczałyby, możliwość wykorzystania potencjału moich działek. Ponadto nie znajdują się tam również pomniki przyrody ani też stanowiska dokumentacyjne. Formy ochrony przyrody, jakie znajdują się na tych terenach oraz w ich sąsiedztwie takie jak: Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn, a także sama w sobie otulina Świętokrzyskiego Parku Narodowego stanowią wystarczający program ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi. Wprowadzenie strefy ekotonowej na moim gruncie, pomimo kierunku ochrony przyrody, wobec skutków takich działań jest dla mnie nie do zaakceptowania. Mając na uwadze dobro wszystkich powinny zostać wypracowane inne rozwiązania w zakresie ochrony przyrody na styku terenów leśnych i siedlisk ludzkich, które nie będą tak mocno ingerować w mój obszar. Przestrzeń ekosystemów wewnątrz Parku powinna być tak ukształtowana, aby stanowiła łagodne pośrednie przejście do ekosystemów występujących na moich gruntach. Na chwile obecną ten najtańszy sposób ochrony przyrody poprzez odgórnie wprowadzane zapisy ogranicza moje prawa własności.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.
47	Mariola Babiarz/ 18.08.2022	3888/ 2022	Dotyczy działek nr 2661, 2662 Jako współwłaściciel działek położonych w sąsiedztwie Świętokrzyskiego Parku Narodowego, wnioskuję o dokonanie aktualizacji Planu Ochrony Świętokrzyskiego Parku Narodowego poprzez usuniecie zapisów dotyczących zewnętrznej strefy ekotonowej wskazanej na gruntach położonych na terenie Gminy Bodzentyn, bądź ograniczenie jej do 25 m. Wobec powyższego, wnioskuje o zaprzestanie działań dotyczących ograniczenia możliwości zagospodarowania naszych nieruchomości położonych na terenie Gminy Bodzentyn, wzdłuż granic Świętokrzyskiego Parku Narodowego..	Formy ochrony przyrody jakie znajdują się na tych terenach i w ich sąsiedztwie tj.: Świętokrzyski Obszar Chronionego Krajobrazu w gminie Bodzentyn, a także sama w sobie otulina Świętokrzyskiego Parku Narodowego stanowią wystarczający program ochrony przed zagrożeniami zewnętrznymi. Pomysł wprowadzenia strefy ekotonowej na naszych gruntach, pomimo szlachetnego kierunku ochrony przyrody, wobec skutków takich działań jest dla nas nie do zaakceptowania.		Zagospodarowanie otuliny Parku	nie	Pojęcie „strefa ekotonowa", odnosi się do najbliższej granicom obszaru objętego ochroną w formie parku narodowego części ustawowej otuliny, stanowiącej pas ochrony bezpośredniej jego obszaru przed zagrożeniami zewnętrznymi, a jej wyznaczanie, choć nie jest oparte o żadne podstawy prawne, opiera się na wiedzy eksperckiej i wskazuje, że wszelkie zamierzenia inwestycyjne lokalizowane w tej strefie (które mogłyby zostać zapisane w projektach SUKZP, projektach MPZP oraz projektach WZ, mogą spotkać się z odmową uzgodnienia danego dokumentu planistycznego lub decyzji przez dyrektora parku narodowego, czego podstawą prawną są odpowiednie zapisy w ustawie o ochronie przyrody. Wskazanie tej strefy w planie ochrony parku narodowego i materiałach studyjnych do niego (operat zagospodarowania przestrzennego i inne operaty tematyczne, mapa korytarzy ekologicznych) wynika wyłącznie z ustawowych wymagań dotyczących zawartości planu ochrony dla parku narodowego, który musi zawierać wskazania do m.in. SUKZP i MPZP dotyczące zagospodarowania przestrzennego otuliny. Opracowania eksperckie, w tym publikacje naukowe dotyczące wpływu czynników antropogenicznych wynikających z zagospodarowania inwestycyjnego (zabudowa mieszkalna, gospodarcza, przemysłowa i

Tabela z zestawionymi uwagami które wpłynęły do Świętokrzyskiego Parku Narodowego w ramach konsultacji społecznych Projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku Narodowego razem z udzielonymi odpowiedziami.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
								związana z produkcją rolniczą, drogi, linie energetyczne, wieże telekomunikacyjne, itp.) jednoznacznie wskazują, że im bliżej granic obszaru chronionego dany obiekt inwestycyjny jest zlokalizowany, tym bardzie destruktywny wpływ wywiera on na stan ochrony sąsiadującego ekosystemu. Generalnie, stosując zasadę przezorności przyjmuje się, że dla najmniej uciążliwych dla środowiska przyrodniczego inwestycji, szerokość pasa ochrony bezpośredniej wolnej od jakichkolwiek obiektów inwestycyjnych generujących światło, zapachy, hałas, itd., czy stanowiących przeszkodę w swobodnym przemieszczaniu się zwierząt, powinien mieć minimum 200 m. W związku z tym taka szerokość tzw. „strefy ekotonowej" przyjęta jest wyjściowo. Istniejące realia uniemożliwiają jednak wskazywanie wszędzie takiej szerokości, co jest wynikiem aktualnego (zastanego) stanu (np. istniejąca zabudowa, drogi). W takich przypadkach przyjmuje się mniejsze szerokości tej strefy – 25, 50 lub 100 m w zależności od sytuacji topograficznej, biorąc pod uwagę także wartość przyrodniczą i wrażliwość ekosystemu w danym miejscu na zagrażające, antropogeniczne czynniki zewnętrzne. Tzw. „strefa ekotonowa" to pas na którym grunty użytkowane powinny być wyłącznie w sposób zgodny z dotychczasowym ich przeznaczeniem (są to najczęściej grunty rolnicze - orne i użytki zielone, a w niektórych miejscach także lasy i zadrzewienia) bo właśnie to użytkowanie kształtowało przez dłuższy okres czasu ekoton w granicach Parku, a zmiana użytkowania byłoby w związku z tym poważnym zaburzeniem procesów ten ekoton utrzymujących. Pas ten („strefa ekotonowa" lub inaczej strefa ochrony bezpośredniej parku narodowego) określona jest i wrysowana na mapy uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w uzgodnionych z Dyrektorem ŚPN SUKZP lub MPZP dla poszczególnych gmin lub ich części, na obszarze których położone są lub z którymi graniczą chronione ekosystemy Parku, co wynika z ogólnych zasad sporządzania takich dokumentów dla obszarów obejmujących parki narodowe i ich otuliny. Ponieważ plan ochrony parku narodowego jest wiążący wyłącznie dla obszaru parku narodowego a nie jego otuliny, a tejże częścią jest „strefa ekotonowa", „obraz" tej strefy informuje tylko o prawdopodobnych problemach z którymi potencjalny inwestor może się spotkać w chwili uzgadniania np. WZ przez Dyrektora ŚPN. Na dobrą sprawę czegoś takiego jak „strefy ekotonowej" można by w ogóle nie wskazywać, bo i tak wszelkie plany inwestycyjne dotyczące otuliny muszą być uzgadniane z Dyrektorem parku narodowego jako organem ochrony przyrody (czy to jako wcześniej wymienione dokumenty planistyczne, czy jako WZ), a wskazywanie w planach ochrony parków narodowych oraz SUKZP lokalizacji i szerokości „strefy ekotonowej" ma tylko ułatwić pracę organów administracji samorządowej podejmującej decyzje o WZ oraz sporządzającej MPZP, a także informować potencjalnych inwestorów o możliwościach zagospodarowania danej działki, w szczególności położonej w pasie ochrony bezpośredniej parku narodowego, by później nie było problemów z odmowami uzgodnienia, zażaleniami, itp. Biorąc powyższe pod uwagę, wprowadzanie wnioskowanych zmian w projekcie planu ochrony ŚPN nie znajduje uzasadnienia.